

en 2—3—4 Mill. Kr. aarlig. Nu siger jeg da, at i 1887 er der kommet et Overskud til efter Folketingets Bevilling af 3 Mill. Kr., og saa burde der i Stedet for 60 Mill. Kr. være 63 Mill. Kr. i Kassen, og naar det følgende Aar 1888 i Henhold til Folketingets Votering gav et yderligere Overskud paa Finansloven af 4 Mill. Kr., burde disse ogsaa lægges til Kassebeholdningen og saa fremdeles indtil det Aar, vi ere i. Det ærede Medlem vil, tror jeg, indrømme mig, at det Overskud, Folketinget har voteret her hvert Aar siden 1886, burde lige saa vel findes i Statskassen som de 60 Mill., der var i 1886. Altsaa tror jeg, at netop fra det Udgangspunkt, det ærede Medlem har taget, er min Betragtning rigtig, at alle de Overskud, der have været paa Finanslovene fra 1886 til Dato, burde findes i Kassebeholdningen, og som Følge deraf burde man ogsaa, naar man opstiller en saadan Renteberegning — man kalde den nu mer eller mindre fingeret eller positiv — tage alle de Overskud med, som ere voterede her siden 1886. Smidlertid skal der ikke i Anledning af denne Sag staa stor Strid imellem det ærede Medlem og mig. Jeg skal med Fornøjelse stemme for det ærede Medlems Forslag som det bedste af dem, der foreligge, og navnlig i Erkendelse af, at det ikke her drejer sig om, om vi saa færre eller flere Penge i Statskassen — jeg antager, at vi ere enige om, at vi ere lige rige og lige fattige, hvilket af Forslagene der bliver vedtaget. Begge Forslagene, baade Flertallets og Mindretallets, ere, som ogsaa det ærede Medlem udtalte, Demonstrationer for at tilkendegive Misfornøjelse med den højtærede Finansministers Statshusholdning. Vi erkende fra alle Sider, der stemme enten for Nr. 29 eller Nr. 28, at han har handlet selvrådigt og absolutistisk med Statens Midler, og vi tilkendegive ved Endringsforslagene Nr. 28 og 29 vor Misfornøjelse dermed. Da Nr. 29, der omhandler et Beløb af lidt over 2 Mill. Kr., efter min Mening er et stærkere Udtryk for Misfornøjelsen end Flertallets Forslag, er det en Selvfølge, at jeg med Glæde følger det ærede Medlem og stemmer for, hvad jeg vil anse for det kraftigste Udtryk for Misfornøjelse over for Finansministerens Statshusholdning, en Husholdning, der har fundet sit Udtryk deri, at der af de 60 Mill. Kr., som Finansministeren havde at disponere over i 1886, snart ikke er noget som helst tilbage — jeg ved ikke, om det kan lykkes den højtærede Finansminister at skrabe lidt op af Kassens Bund, men i alt Fald vil det sikkert være ganske forhindende. Jeg vil som sagt ikke strides med det ærede Med-

lem om den Ting. Det forekommer mig ikke, at det ærede Medlem har særlig Grund til at være misfornøjet med, at jeg kunde have ønsket at gøre hans Forslag maatte nok saa kraftigt i Henhold til hans egen Betragtning; men i Resultatet skal jeg mødes med det ærede Medlem.

Finansministeren (Estrup): Der som jeg havde været eller kunnet være forberedt paa, at det ærede Medlem, som nu satte sig, vilde have rejst det Spørgsmaal, som han fremsatte, om der var givet Henstand med Fuldbendelsen af Marmorfirteus Bygning, vilde jeg have kunnet glæde det ærede Medlem med at sige, under hvilken Dato o. s. v. en saadan Henstand er givet. Hertil vil jeg dog føje, at jeg ved ikke ret, om jeg skal betegne Udtalelsen som en Beflagelse fra det ærede Medlems Side af, at Staten først nogle Aar senere end paaregnet er kommen i Besiddelse af dette værdifulde Aktiv. — Naar det ærede Medlem føjede et Spørgsmaal til angaaende en Berigtigelse af Købesummen, da kan jeg berolige ham med, at Købesummen er berigtiget, og det for længe siden. — Jeg kan jo ganske roligt overlade det til den ærede Forslagsstiller til Endringsforslaget Nr. 29 (S. C. Christensen) og det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Korsgaard) at udjævne Striden mellem sig om, hvad der er det rigtige Udgangspunkt for Beregningen af en fictiv Rente af Kassebeholdningen, men jeg vil kun henstille, om det saa ikke kunde være interessant ogsaa at opgøre Beregningen paa en anden Basis endnu. Det ene ærede Medlem opgør Beregningen paa Basis af Kassebeholdningen i 1886, det andet ærede Medlem vilde opgøre Kassebeholdningen paa Basis af, hvad den kunde have været, dersom dette Tings Vedtagelse af Finanslovsforslagene havde været gældende Finanslove. Men det kunde ogsaa have været ret interessant, forekommer det mig, at opgøre det paa Basis af, hvor stor Kassebeholdningen vilde have været, dersom man bogstavelig havde fulgt Bestemmelsen i Grundlovens § 46 eller § 49 eller hvad det nu er for en, at ingen Penge maa udgives af Statskassen, som ikke have Hjemmel paa en Finanslov, det vil efter de ærede Medlemmers Mening sige paa en Finanslov, som kun kan være en regelmæssig Finanslov. De antage jo ikke, at en Finansbevilling er lovlig paa anden Maade tilvejebragt. Jeg antager saa ogsaa, at det maa være et ret antageligt Udgangspunkt, at alle de Penge, der ere udgivne uden at være hjemlede paa regelmæssige Finans-